

ÓZDI HIRLAP

(FELSŐBORSOD)

HETILAP

Előfizetési ár:

Egész évre	8 korona
Fél évre	4 "
Negyed évre	2 "

Megjelenik minden vasárnap.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

TÖRÖK ISTVÁN.

TÁRSZERKESZTŐ.

PANCZÉL BÉLA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

ÓZD,

hová a kéziratok, hirdetések és díjak küldendők. Kéziratok nem adatnak vissza.

Ép testben ép lélek.

Kinek nem volna legbensőbb óhaja erősebbé lenni; ki az, ki manapság egyik vagy másik a testet gyöngítő bajban ne sinylódnék? Valóban, csekély azok száma, a kik napjainkban teljesen egészségesek és még csekélyebb azoké, kik tényleg erősek is.

Az életmód összhangzata, a kultura jelentékeny fejlődése következtében, meg van zavarva, mert tulságosan sokat foglalkozunk manapság a szellemmel és annak ápolásával és figyelmen kívül hagyjuk a test fejlődését; ez pedig okvetlen megboszulja magát. A természet törvényei számunkra elő vannak írva és azokat követnünk kell; ha pedig azok mellőzése rossz következményekkel jár, úgy jajgatunk sorsunk fölött, pedig bajunk okát önmagunkban kell keresnünk. Csak az értelmetlen ember mondja a természetet kegyetlennek, az, aki utait és törvényeit életmódjával összhangzatba hozza, elismeri annak igazságos voltát.

Megérdemli a büntetést az, ki figyelmen kívül hagyja ama parancsokat, melye-

ket a jóságos természet adott nekünk testi egészségünk fenntartására és fejlesztésére. Ebben rejlik a mai kor szülöttjei testi gyöngségének, testi és lelki elkorcsosulásának, a magát büszkén a teremtés urának nevező erősebb nem elsatnyulásának.

Komoly intés van ezen nyomokban, értékes utmutatása ez a természetnek, amely jó tanácsadó és megérteti velünk, hogy tévuton vagyunk, amely a lejtőn lefelé vezet, ellenében hivatásunkkal, a felfelé törekvéssel. Még nem késő mindama káros befolyást jóvá tenni, amit az utolsó évek alatt a kulturmenet egyoldalúságának kell tulajdonítanunk. Ha nem csinálnak a jelek, csak rövid ideig fog tartani és visszatérünk a helyes és rendes utra.

Sok tekintetben már hozzá fogtak a munkához: a mult hibáit pótolni, és ha van valami, ami jelezni képes ama közhajót: a mai bajoktól, a mai gyöngeségtől szabadulni, úgy legelső sorban ama általános érdeklődés az, amelyet a legszelebb néprétegekben is lehet észlelnünk a testi sport különféle nemei iránt.

Az ez irányban való nagymérvű haladás csak legujabb keletű. Ott, hol alig egy pár tucat tornázó volt, ma egy pár száz, vagy inkább egy pár ezer van, a kerékpározás, az evezés, hegymászás stb., szóval az egészséges sport minden neme tetemesen terjedt, mintha a nép lelkéből fejlődne ki a hajlam több szórakoztató testi munka iránt.

A művelődés agyunkat erősen, sok esetben túlerősen foglalkoztatja, ellenben testizmunk tulsókat pihennek; tudjuk pedig, hogy az egyik szerv sikeres fejlődése a másik szervnek hasonló jó fejlődésétől függ. Csoda tehát, ha testünk mozgószervének elhanyagolása folytán ingerlékenyek, gyöngék, sőt betegesek lettünk? Fokozódott izommunka által kellően gyarapítjuk testi erőinket és szabadabb tesszük idegeink központjait; azonban figyelemmel kell lennünk arra is, hogy könnyebb testmozgással kezdjük és igy menjünk át fokozott erősebbre. A jótékony befolyás tehát, amely izmunk fokozott foglalkoztatásában rejlik, félreismerhetetlen; ámde ez még nem elég arra, hogy gyorsan és tartósan jussunk jobb életuttra. A művelődés által jelenté-

A pásztoróra.

Az Ózdi Hirlap eredeti tárcája.

Irta: Epsilon.

Kendeffy Béla, az országos hírű, dús gazdag, fiatal ügyvéd remek dolgozó szobája kényelmes chaise-longueján végigdölvé, egy csinos női arcképet forgatott ujjai közt. Loláé volt az arckép, az ünnepeit és körülrajongott szinpad csillagá. Önkénytelenül finom mosoly jelent meg az ügyvéd szép metszésű, férfias ajkán, mikor elgondolta, hogy ez a diszkrétül pikáns és plasztikus formákat rejtő toletté az ő zsebéből került ki. A kissé lenéző mosoly önmagának szólt, bár nem tagadhatta, hogy a lány tekintetű, selymes szemek s ez az izgatóan merész ajak ma is szívéhez szól s melancholikus hangulatba ringatja.

Pedig hiába! Finom fátyolból szőtt sokaktól megirigyelt viszonyoknak immár bealkonyult. Maguk akarták így. Érezték hónapok óta, hogy űr támadt közöttük s bár az űr tele volt szerelmük legszebb emlékeivel, mégsem tudták eltitkolni egymás előtt, hogy szívéből kihalt az édes mámoru szerelem s nem tudták legyőzni a szinte öntudatlan rosszakaratot, melylyel az utolsó időben egymás iránt viseltettek. Csak a kölcsönös szánalom érzése késleltette a szakítást, míg végre a véletlen segítségükre jött s ma már szabadok voltak mindketten.

Ezt gondolta Kendeffy is tegnap, mikor Lola leveleit szép sorjában elégette. S most kezébe kerül ez az arckép. Az utolsó emlék

tőle. Pillanatról-pillanatra érezte, hogy belsejét mindjobban felveri az emlékezés s ha nem siet ez utolsó emlék megsemmisítésével, a csábos szírién újra rabul ejtheti.

Bosszusan ugrott fel s szinte durván tépte ketté s dobta a kandalló lángjainak martalékává. És mikor a lángok kormos hamuvá égették a bájos arcvonásokat, szokatlan levertség lepte meg. Szíve körül majdnem fizikai fájdalmat érzett.

Az inas behozta leveleit. Éppen kapóra jöttek, eltérítették gondolatait s lecsillapították az utolsó emlékezés okozta nyugtalanságot. Egyszerű zárt levelezőlap ötlött a szemébe. Felnyitotta s ezt olvasta:

Öszinte részvétellel értesítek, hogy feleséged minden kedden 4-6 óra közt megcsal.

Jó barátod.

— Öszinte részvétellel? . . . Óh, te jó barát! kiáltott fel s egész jóízűen felkacagott. Hogy az a kristálykék szemű gyerek-asszonyka képes lenne akkora merészségre, azt lehetetlen tartotta. Pedig szavával és tetteivel azt bizonyította, hogy a szerelmi dolgokat nem fogja fel tulságos komolysággal, a szerelmi hűséget igen relatív valaminek, örökkévalónak pedig éppen nem tartja. Mégis szent meggyőződése volt mindezideig, hogy az a szerelem, melyet az arisztokrata Bereczky leányában, a szépséges Ellában fellobbantott s mely két évvel ezelőtt szembeszállt és legyőzte a gögös szülői akaratot — nem hamvadhat egyhamar.

Ezért kacagott fel oly jóízűen a kategórikus rövidségű levél olvasásakor. Jökedve azonban, mely nem igen szokta elhagyni, ez egyszer cserben hagyta. Csak egy pillanatig tartott. Igaz, hogy olyan lelkiállapotban volt, amilyenben soha.

Lola emlékének utolsó lobbanására a kandalló üszkei közt — szokatlan, bántó ürességet érzett a szíve körül.

Ha akkor jön e levél, mikor Lola szerelme a legfőbb tüzzel égett, rá sem hederit. Legfeljebb hiuságán űt jókora csorbát a jóbarát. Most azonban belsejének fojtó csendje megkettőztette szíve lüktetését, gyors érverése ellenállhatatlanul nyomta el könnyelmű jökedvét s hatalmas erővel támasztotta fel sértett hiuságát, mely aztán minden átmenet nélkül a harag érzetében csapott át. Dühösen ütött le öklével s idegesen ugrott fel asztala mellől. Fel s alá járt a nesztelen szőnyegen, olyan mozdulatot téve karjával, mint a szinpad közrendű Othelloi, mikor hitszegő kedvesük lágy fűrtjeire gondolkod.

Az örök férj feltámadt benne.

Előszólitotta kocsiját, bevágta magát az ülésbe s céltalanul a kopasz-liget felé hajttatta lovait.

Útközben felvillant ugyan agyában a gondolat, hogy — ha igazat mond a levél — ennek az előrelátható eseménynek tán ő a szerzője. Hisz csak hiuságát elégitette ki, mikor elvette a szépséges Ellát s nagy szerelmét alig jutalmazta meg egy-egy öszinte öleléssel, egy-egy meleg csókkal.

kenyen megváltozott életmódunk egyuttal táplálkozásunk jobb ápolását és észszerűségét is megköveteli. Ha nyitott szemekkel körülpillantunk, úgy a társadalom minden rétegében számos embert látunk, kiknek arcáról leolvasni lehet a táplálkozás érdekében való helytelen életmódot. Vérszegénység, sápkór, gyomor- és bélbajok gyakori és általánosan elterjedt kórtünetek. Hogyan lehetséges, hogy pl. a jobbmóduak gyermekei, dacára az egészséges, tiszta levegőnek, a tiszta lakásnak, a nyugalomnak stb., a fentemlített kórtünetek áldozatává esnek? Ennek okát csakis a helytelen táplálkozásban kell keresnünk. Beefsteak, vörös bor, sonka, vajjas kenyér nem gyógyítja a vérszegénységet, a sápkórt, még kevésbé a különféle gyomor- és bélbajokat, hisz különben a jobbmóduak között az ilyen bajok alig fordulnának elő, pedig még gyakoribbak, mint az egyszerű néposztályban. Ha az említett jó ételek az egyedüli szerét képeznék vértünk jó állapotban való fentartására, ez a középosztályra nézve, de leginkább az alsóbb néprétegekre igazi csapást jelentene. Szerencsére, nem így áll a dolog. A természet nem kegyetlen, — így áll jelen sorok bevezetésében is. A fentemlített tápszerek ugyan testünknek hasznára válnak, de egyoldaluan alkalmazva, nem vezetnek célhoz.

Vannak esetek, hogy pl. ideges gyomorgyöngesség, vérszegénység, sápkór és hasonló bajok jobbmódu emberek közt csak akkor szüntek meg, ha azok szokásos táplálkozásukat abban hagyták és egyszerű táplálkozással, pl. árpakásával, zabkásával elégedtek meg. Az egyszerű néposztály az ilyen egyszerű árpa- és zabfélékben feltétlenül fölleli az elsőrendű erősítő szereket.

Nézzük csak a skót népet! Árpaelet képezi főélelemszerét, amely mellett erősek testben és lélekben. Az árpa és kakao

tápértéke, azok befolyása a csont és vér képzésére, azok könnyű emészthetősége, mely utóbbi körülmény kitűnő tápszerre tesz még a csecsemőre nézve is — az árpa- és kakaoféle tápszereket egyaránt értékes kincsesé avatják fiatalok és vének, egészségesek és betegek számára, mert elsőrangú erősítő szerek.

Miért nem kell polgári iskola?

Hogy kell-e, vagy nem, nem célozom e kérdés tisztázására, elvégzik ezt úgy is az Istentől, több tudással és gyermekkel megáldott családapák. De hogy Szalatsy tanító ur szerint miért nem kell? az már egészen más dolog. A széles alapokra fektetett s a vallás- és közoktatásügyi miniszter ur személyének a bevonása mellett, de nem minden érdek nélkül megirt okoskodásnak csak a nyolcadik és tizedik bekezdése az, amire egy pár szegény megjegyzésem volna, — szól pedig az említett bekezdés a következőképpen: „Ne vágyakozzunk ugrásra a kulturában és ne terjesszük a társadalmi fekélyt, ne akarjunk tudalékos munkást és mester embert, és ne gyarapítsuk a szellemi proletárok számát“.

Nem a tudás kellő mennyiségében való terjedésének gátja, a polgári iskola eszméjének elajjtása, hanem a sejtés, a fél tudás, a fél műveltség, az alcivilizáció terjedésének bástyája.

Oh, oh, szent maradiság!

Mily ékes szólamokkal, s mily ferde érveléssel igyekszik ön tanító ur a huszadik századnak feltartóztatatlannal rohanó kerekét megakasztani. Mily éles látás és megkülönböztetés munkások és mesteremberek, tudalékosok és félműveltek. — Ugyan, ugyan, nem lenne szives osztályozni még a levegőt is? Hisz nagy barátja az osztályozásnak? de mi nem kérünk belőle, nem szenvedünk cím s rangkorságban, munkások vagyunk s ez nekünk elég. De hogy a jövő generációnak mi lesz üdvös, mi lesz elég, azt sem ön, sem mi nem vagyunk hivatva meghatározni, a minnek jönni kell, az jönni fog.

— Ne hazudj! . . . Szeretődöt vártad, ugy-e?

— Nem . . . nem! Esküszöm! . . .

Megragadta karját s a dühtől görcsösen szorította:

— Ki az . . . Ki az a gazember?! . . .

Fájdalmas jaj tört ki az asszonyka ajkai mögül és egy név: Dercsy. Aztán elsápadt s a megcsalt férj ijedten kapta karjára a puha testet, s vitte az alacsony kerevetre.

Ez a nem várt fordulat egészen lehűtötte Kendeffyt. Kellemetlenül érezte magát. Mit tegyen? Bántotta szörnyen, hogy ennyi durvaság lakik benne s hogy ily kiméletlenül tört rá arra a lány testü, mimóza lelkü asszonyra. Aki csak egyszer volt erős, mikor az övé akart lenni.

Hátha nem is olyan bűnös ez a kicsi asszony? A szánalom érzése lopódzott Kendeffy szívébe . . .

A kicsi asszony pedig alélva feküdt az ölében. Keble hallkan vert, szeme szögletében egy könnyecsepp ragyogott. Meleg testétől fölmelegedett a megcsalt férj szíve s ellenállhatatlan erő vonzotta, hogy lecsókolja a csillogó gyöngycseppet a bársony pilláról.

Az asszonyka megrezzen az érintésre s felnyitotta szemét:

— Hát nem ölsz meg? — kérdezte bájos naivitással s kitörő zokogásban fult el szava. A férj nem szólt, csak nézte a könyvtől gyöngöző, nedves szemeket.

Mint már fenebb említém, a tanító ur közleménye nem érdeknélküli, mert ha egyszer Ózdon polgári iskola lesz, akkor ott tanárok tanítanak, s a közoktatás terén a tanító urat már másodsorban emlitenék és nem lesz ajánlatos oly egyoldalú s mások által sugalmazott közlemények szellőztetése, mert akkor azt egyszerűen tudalékoságnak minősítenék.

Még valamit tanító ur!

Ha önt az Isten megáldotta irói tehetséggel (amin én nem kételkedem), akkor igyekezzék csak jót, vagy semmit írni. Találhat ön t. kartársai között oly derék követésre méltó urat, akinek a nyomdokain haladva másoknak örömet, magának pedig dicsőséget szerezhet.

D. P.

HIREK

Az ózdi gyermeksegélyző nőegylet mulatsága. Nagy érdeklődés mellett folyt le a nőegyleti zene-estély. Hozzá van már Ózd közönsége szokva, hogy a dalkör által rendezett hangversenyek, mulatságok mindig sikerülnek; hanem a 13-iki zene-estély ezek között is a legsikerültebbek egyike volt. A nagyterem oly hamar megtelt, hogy a hangversenyt pontosan még lehetett kezdeni. A zenekar bravurral előadott darabjait zúgó tapsal honorálta a közönség. Materényi Jenő zongora játéka alatt a légyzugás is hallható lett volna, oly érdeklődést és figyelmet keltett finom, művészi előadásával. Gracza Juliska kedves s a darabhoz megkívántató naivitással adta elő a „Jóslat“ című magánjelenetet. Hlavács Samu szabatosan előadott alkalmi költeményével mély hatást ért el. Mailinger Gy. és Krobot P. szépen összetanult duettja annyira tetszett, hogy meg kellett ismételnök. Ketting F. és Materényi J. egyöntetűen előadott négykezesük is sok tapsot aratott. Mailinger programmon kívül előadott monológjával oly derűtséget keltett, hogy helyenkint kacagásba tört ki a közönség. — Az énekkaról pedig azt jegyezzük meg, hogy gyönyörűen halad előre; oly precizitással és remek színezéssel adta elő két darabját, hogy a hallgatóságot valóban meglepte. — Az estélyen a tisztikar is nagy számmal vett részt. Az előadást kedélyes táncmulatság követte.

Az asszonyka megbátorodott, duzzogva zokogva beszélni kezdett:

— Őlj meg! Megérdemlem . . . Meg akartalak csálni Dercsyvel. Sokat sirtam, régóta sirok . . . mert maga nem szeret. Szabadulni akartam a könyektől . . . Dercsyé akartam lenni . . . ma . . . Nem szeret senki . . . csak ő . . . jó fiú . . . te rossz vagy . . . nagyon szenvedek . . . meghalok . . .

Szemét újra elöntötte a köny. Kendeffy alig hallotta panaszos szavait. Tekintete beleolvadt a tiszta, áttetsző fényű szemekbe. Áthatolt rajtuk ennek a kicsi asszonynak kicsi lelkébe s meglátta benne a nagy szomorúságot, a keserűséget, amit ő okozott, megérezte nagy elhagyatottságát s édes melegség ömlött el szívében.

Főlemelte felesége fejét, két tenyerébe fogta s hallk, szerelmes hangon, csodálkozva suttozta:

— Hiszen te nagyon szép vagy . . . Szeretlek! . . .

Észre sem vették, mikor az ajtó függönye meglibbent s belépett — a csábító.

Elegáns fiatalember. Ábrándos szeme volt, hosszú haját viselt.

A turbékoló pár láttára ijedten lépett vissza, hallkan felszisszent s elszorult, kétségbeesett hangon rebegte:

— Nagyságos asszony, nem jön ma az Operába?

— Nem! — felelte a kicsi asszony elragadtatva s boldogan simult a — férje mellére.

Önvádolása azonban csak pillanatnyi volt. Mindegy — gondolta — esküt tett, tartsa meg esküjét. Csak az asszonyra gondolt, a férfi, a csábító nem is jutott eszébe.

Az nem tett esküt! . . .

Elfojtott dühvel dörömbölt a kocsi ablakabláján s összeszorított fogai közül ilyenforma szavak törtek: Helyes . . . ma hétfő . . . holnap kedd . . . helyes, ott leszek! . . .

Bármiként is iparkodott azonban elképzelni a nagy jelenetet, még akkor sem tudta, hogy mitévő legyen, mikor másnap nesztelenül besurrant a lakásba. Megsértett férji önértetére s ösztönére bizta a cselekvést.

Egyenesen felesége boudoirjának tartott. Hallkan benyitott s mikor a nehéz függöny mögül előlépett, a szoba lilaszin homályából egy keskeny alak silhouette-je vált ki és sietett az ajtó felé. Felesége volt. Halványkék pongyola volt rajta s fedetlen nyakán a vékony bársony szalag rendkívül bájosá tette a finom arcot.

Férje láttára megrettenve huzódott vissza, lesütötte szemét, arca biborszínre vált s egész testében remegni kezdett.

Durván rátámadt:

— Vártál valakit?!

Az asszonyka alig hallhatólag felelte:

— Nem!

— Hazudsz . . . Valld be!

Könytől csillogva emelte rá szemét:

— Téged!

A táncoló közönség csak reggel felé oszlott szét. Az estély tiszta jövedelme 345 korona 48 fillér.

Működvelői előadás. F. hó 20-án az olvasóegyleti dalárda közkívánatra megismételi a „Házasadjunk“ Gutí S. három felvonosos bohózatának előadását, leszállított helyárrakkal.

Az olvasóegylet köréből. Az olvasóegylet választmánya f. h. 11-én gyűlést tartott, amelyen apróbb ügyek elintézése után a 27-én tartandó közgyűlést készítették elő.

Halálozás. Rózenthal Jakab sajszentpéteri iparos f. hó 10-én Sajószentpéteren hosszas szenvedés után elhunyt. Vasárnap temették el igen nagy részvét mellett. Nyugodjék békével!

Eljegyzés. Nehoda Jenő ózdi vasgyári mérnök, jegyet váltott Heincz Klára urhölgygyel, Heincz Hugó selmechányai volt képviselő, bájos s nagyműveltségű leányával.

Iparegészségügy. Az ilyen címen megjelenő lap az ipari, kereskedelmi és mezőgazdasági társadalmi érdekeket öleli fel s egyetlen oly folyóirat hazánkban, amely az ipari higiéniával és az állami munkásvédelemmel foglalkozik. A miskolci Kereskedelmi és Iparkamara felhívja e lapra az iparvállalatok figyelmét. A lap kiadóhivatala (Budapest, VII. Erzsébet körút 28.) kívánatra ingyen küld mutatószámot.

Helyreigazítás. Lapunk mult számában a sajszentpéteri polgárikör bálja sajtóhiba miatt január 17-re volt téve. Az érdeklődőknek tudomására hozzuk, hogy a bál január 27-én lesz.

A sajszentpéteri kir. járásbírósg helyiségei nemcsak szűkek, de kényelmetlenek is. Tél idején különösen nagy a panasz a felek részéről, akik városzoba hiányában kénytelenek a hideg folyosón dideregni. Tavaly még csak volt egy kicsike városzoba, de a kir. törvényszék elnöke azt is elvette, s irattár lett belőle, s így a várakozó felek egy szűk és sötét folyosón lökdösik egymást, hogy — melegegjenek. Nem ártana, ha az elnök úgy tél idején személyesen megtapasztalná, hogy hány fok hideg van a folyosókon Celsius szerint.

Samu Andrist felmentették. Megirtuk, hogy ifj. Samu Andrist, aki bátyját agyonlőtte, az apja feljelentése folytán letartóztatták. F. hó 11-én ült felette törvényt a miskolci kir. törvényszék, s mert be lett igazolva, hogy önvédelemből cselekedett, — felmentették, s nyomban szabadlábra is helyezték.

A Sajószentpéteri kaszinó f. hó 13-án tisztújító közgyűlést tartott. Vadász Pál esperes hivatkozván nagyművű elfoglaltságára, elnöki állásáról lemondott. A kaszinó erre őt díszelnökévé választotta. Helyébe elnökül egyhangulag dr. Rassó Gyula kir. járásbíró kiáltatott ki. Gombos Samu a pénztárosi állásáról lemondván, helyébe Achár Gyula választották meg.

Ritka becsületesség. Az olvasó egyletben történt, a 13-iki mulatságon G. J. fizette a számláját, a midőn a fillérek közzé egy arany is vegyült, tudtán kívül. Este hazamenve, megnézi tárcáját s számadást csinálván a napi kiadásokról, észre veszi, hogy egy 10 koronás arannyal kevesebbje van. Harmadnap a firma kedvéért megkérdezi Zs-nét, hogy nem találtak-e az apró pénz között egy aranyat, mert ha igen, úgy az övé lesz? Zs-né nagy örömmel ujságolta, hogy de bizony találtak, még pedig ő öreg élttéré vette azt észre. És készségesen átadta G. J.-nak.

Ludtolvaj. D. J. mercei lakos febben a szegény világban, nap-nap mellett jobban-jobban hizott, de a községben meg nap-nap mellett vesztek a hizott ludak. Végre a rejtély megoldva lett, mert D. J. a napokban éppen akkor csipetett meg, amidőn éjjel két hizott ludat cipelt sötét vermébe, s azóta nap-nap után sorvad s soványodik.

Zsebesek. A havivásárokon anyira felszaporodtak a zsebtolvajok, hogy igazán az ember ide s tova azt sem fogja észre venni, amikor már önmagát is elzsebelik. Hiába minden büntetés, hogy ezen átkos szenvedély korlátoztassék. A 14-én megtartott vásáron is tetten

éretett s elfogatott több ily zsebtolvaj, s az a különös, ha teljesen tetten is kapják, tagadja cselekedetét.

Vad birkák a sajsóvárkonyi erdőben. Igazán szerencsés ez a mi barkóságunk: farkasok helyett vad birkák riasztgatják a szegény orvadászokat. Így történt ez most Sajóvárkonyon. M. J. várkonyi lakos vadhusra éhezett, — s kiment lesre, a szerencse azonban nem kedvezett neki, mert sem farkas, sem más vad csöve elé nem került s busan haza felé ballagot, ámde ropog a hó, s az erdőben zaj hallatszik. M. J. óvatosan, szivdobogva huzódik a zaj felé, egyszerre előtte terem egy nyáj birka, neki mindegy farkas, vagy bárány, közzé duplázik s két bárány hirtelen elterül. A tulajdonos azonban kérdőre vonta s az ő védekezése csak az volt, télen csak vad birkák legelhetnek az erdőben. Csodálatos mily keresett itt a birka hus. Királdon is a község kovácsa udvarára betévedt a Kniton Balog Józsefné szelid birkája, jelzi az inas farkas van az udvaron, kalapácsra, fogóra s a szegény bárány bőre, pár perc alatt lehuzva, ámde a farkas hus drága volt, mert a farkas s bárány bőre mégis csak különböző s a tulajdonos felismerte szelid bárányának a bőrét.

Betörés. Az ózdi gyári felügyelő és munkás olvasó-termeiből, mostanában gyakran eltűnt, több üveg szeszestál, majd saivar, majd kisebb apróbb féle tárgyak. A vezetőség sohasem tudta felfedezni a tettest. A napokban egy éjjel a zárt fiókból ismét eltűnt 40 korona készpénz s az üzletvezető arany női órája, gyűrűje, gyöngygyakékje s 13 drb. zsebkendője. A csendőrséghez jelentés tétetvén, az meglepő eredményre jutott. Némegy József géplakatos, ki ez időszertint is feltételes szabadságra van kibocsátva, álkulcsot készített s éjente bejárt előbb apró dolgokért az olvasóba s látva, hogy csinyje mindig sikerült, egy éjjel feltörte a pénzes fiókot s az ott talált 40 koronát keveselvén, az üzletvezetőnő magán-lakását is feltörte s ékszereit elvitte. Ámde a csendőrség ügyessége folytán hamarosan hurokra került s várhatja méltó büntetését, a lopott tárgyak mind megkerültek.

Bosszu. Énekes János sajsóvárkonyi lakos is megbánta, hogy kivételes engedéllyel nőtült, mert alig volt meg a lakodalma, már bekellett katonasághoz vonulnia. A hosszu két esztendő nagy nehezen leszolgált, s várta a perceket, hogy otthon hagyott Boriskáját viszontláthassa. Ámde csalódott; a párját vesztett galamb az egyedülletet megunván, fészket ott hagyta — s a rossz nyelvek azt beszélték, hogy férjét talán már el is feledte. — F. hó 14-én Énekes felkereste Ózdon feleségét, hogy haza hívja, ez azonban őt hidegen elutasította, mire elkeseredésében nejt késsel megszurta.

Az apa kegyetlensége miatt a halálba. Szomorú a sorsa Csiger Sámuelnek, aki melegen érző 17 éves szívvél, Sajóhidvégen szerelmes volt Pozsgai Lidia odaváló szegény leányba. A fiatal gazdag legény meg akarta kérni a leány kezét, de apja ezt ellenezte, mert fiatalnak tartotta a házassághoz és mivel gazdagabb leányt szánt fiának feleségül. A legény azonban nem akart szándékától elállani és emiatt többször heves összeszólalkozása volt apjával. Tegnap a fiu ismét előhozakodott házassági tervével, mire apja ismételtén kijelentette, hogy a házassághoz beleegyezését soha sem fogja adni. A fiu erre bement apja szobájába és annak vadászfegyverével mellbe lötte magát. Életveszélyes sérüléseivel a miskolci Erzsébet-kórházba szállították, ahol pénteken reggel meghalt.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

K. I., Varbó. G. Gy., Kápolna. Bányagondnokság, Kazincz. F. L., S.-szentpéter. Köszönettel nyugtázzuk. Szives üdvözlét.

M. I., Miskolc. Idejét multa, nem közölhető.

G. L., Ózd. Hálás köszönet a rokonszenvért, tessék elhinni, hogy csakis az erkölcsi diadalért harcolunk. Jól esik az elismerés s meg is becsüljük.

Kiváncsinak, Ózd. Maga mindjárt a burok nagy ágyuját, a Long Tom-ot vonultatja fel az ellen az ember ellen; elég neki a rovarpor is, amelyet egy garasért bőven kapni Ózdon is; a férgek ellen ez kitűnő orvosság.

Többeknek, Ózd. Sz. R. közleményével a polgári iskoláról nem értünk egyet, — ez lehet egyesek egyéni nézete de nem a nagy közönségé, s mint látható már is kaptunk ellenvéleményt. — Mi szivesen helyt adunk minden közérdekű cikknek; bárholnan jöjjön is az.

V. M., S.-szentpéter. Február 1-én átadom a felelős szerkesztést, — ezt már most nyugodtan tehetem, mert precedenst tudok reá. — Verekedjenek aztán együtt, nekem ugy is igen nagy teher s nyugtalanság volt a szerkesztés.

R. D. Bolyok. A lap nem fog sem most, sem egy év múlva megszűnni, az alapja meg van vetve, s ha a nyugodt irányt meg tartja, jövője biztosítva van.

PLETYKÁROVAT.

Az éjjeli vonat forgalma. A miskolc—bánrévei éjjeli vonat kieszközlése nem ment egészen simán Gaál András képviselőnek sem. Mert mikor ő Kossuth kereskedelmi minisztert arra kérte, hogy engedjen a sajsószentpéteri kérélmének s adja meg az éjjeli vonatot, Kossuth így felelt: „Jól van, Andris fiam, a vonat elindul újévtől kezdve; de gondoskodjál utasokról, mert veled fizettetem meg a vonat árát.“ Gaál azonnal hozzánk szaladt, s kriszkindlinek hozván a vonatot, így szólt hozzánk: „No, de most már minden lumpnak erkölcsi kötelessége, hogy az új vonat forgalma virágozzék; azért hát esténként menjetek Miskolcra, de annyira be ne rugjatok, hogy az új vonatot le késsétek!“ S a választók hűségesen követik a követet a tettek mezején; seha annyi részeg ember nem volt Sajószentpéteren éjszaka, mint most van. Egy fiatal férj is a szívére vette a minap a dolgot, bement Miskolcra, s alaposan begurulva érkezett haza az új vonattal. A felesége lump, korhelynek nevezte, mire a férj így felelt: „Én csak honpolgári kötelességemet teljesítettem, s alkotmányos jogaimat gyakoroltam.“ A fiatal menyecske kipirult arccal szólt: „Azt nem bánom, ha honpolgári kötelességedet Miskolcon teljesíted; de „alkotmányos“ jogaidat itthon gyakoroljad, — hogy vinne el az új vonat a pokolba, Gaál Andrisal együtt!“

* * *

Jónás, a ganef. Ki ne ismerné őt! Alacska virágja ő, s hogy mindenkinek legyen róla fogalma, elmondjuk, hogy Jónás zsebtolvajlásért már 18 kemény esztendőt ült imitt-amott. Vében van a lopás; a minap is azzal volt vádolva, hogy egy nickel órát lopott a sajsószentpéteri állomáson. Jónás tagadott, de a tanuk rávallottak; ekkor a védőjéhez fordul, siránkozó hangon: Doktor úr, mentsen meg, bizony isten a magáé lesz az első aranyóra! A bíró kihirdeti az ítéletet, Jónás 30 napot ül a nickel óráért. De ez nem elég; a bíró még külön is elítéli Jónást, mondván: Jónás, Jónás, hová súlyedél! hát nickel órákat lopsz?! Mire Jónás szomoruan rebegi: Tessék elhinni, tekintetes bíró úr, megérdemlem, hogy ennyire lesúlyedtem.

Az Ózdi Takarékpénztár R.-T.

Kölsönöket ad:

Kezesség vagy betáblázás mellett kötvényekre és váltókra.

Hitelt nyújt:

Folyószámlai elszámolásra, értékpapírokra, arany- és ezüsttárgyakra.

Állandó betétek

után fizet 5 százalék kamatot.

Pénztárhelyiség a Botta-féle emeletes új épületben.

Bent a községben, a keresztény fogyasztási szövetkezet jelenlegi helyiségei, április 1-től hasznosbérbe kiadók. Az épületben van 3 üzlethelyiség, egy raktár, öt pince, két szoba és egy konyha. Értekezni lehet a tulajdonos

Nagy Józsefné

Ózdi lakossal.

Van szerencsém a mélyen tisztelt közönség szíves tudomására hozni, hogy a jelenkor igényeinek teljesen megfelelő

fodrász- és borbélyüzletemet a Botta-féle házba helyeztem át.

Üzletemben kaphatók mindenféle fodrászati cikkek, u. m. copfok, uri- és női parókák, továbbá készítek méretek szerint uri- és női egész parókákat, frufukat, einlagot stb. Veszek levágott és kifésült hajakat.

Amidőn a nagyérdemű közönség szíves pártfogásába magamat ajánlom, azon leszek, hogy pártfogásukat minél jobban kiérdemeljen.

Tisztelettel

Zelley Oszkár

uri- és női fodrász.

Női felöltők és gyermekruhák.

Hadd tudja meg a világ,

hogy áruraktáramat, melyet már átköltözésem alkalmával tetemesen megnagyobbítottam, most

ujjonnan berendeztem.

Tisztelettel felhívom tehát a n. é. közönség b. figyelmét arra, hogy a szükségleteit legjobban üzletemben fedezheti, amennyiben mindenből a legszebb, legfinomabb és legolcsóbb árúak dúsz választékban állnak rendelkezésére. Különösen nagy választékban vannak: **legfinomabb angol szövetek, jó minőségű barchettek, u. m. hermelin-, flannel-, zsinór- és tennis-barchettek, valamint a hozzávaló diszek, bélések és mindennemű kellékek.**

Csipkefüggönyök, szőnyegek, paplanok, valamint ágycsipkefüggönyök, szőnyegek, paplanok, valamint ágycsipkefüggönyök nagy választékban.

Női, férfi- és gyermek-fehérművek, valamint cipők és kalapok nagy raktára.

Továbbá ajánlom a legdivatosabb gallérokat, kézelőket, nyakkendőket, zsebkendőket, télikendőket, fűzőket (Mieder), bőrkezttyűket, cérnakezttyűket, harisnyákat, pamutokat, cérnákat, himzőselymeket, szallagokat, stb. stb.

Midőn a nagyérdemű közönségnek magamat ajánlom, vagyok teljes tisztelettel

Mikola Béla

uri- és női divatkereskedő, ÓZD.

Jóminőségű linoleum és lábtörölők.

SZÉKESÉNYI ÉS TÁRSÁ KÖNYVNYOMDAJA MISKOLCZON.

Figyelemre méltó,

Hogy egy liter finom rum egy csomag teával együtt csak 1 frt. Továbbá ajánlhatok finom szilvoriomot, borovicskát és különféle likőröket, jó Érmelléki borokat, gyógyborokat, pezsgőket, különféle ásványvizeket. Fűszerek és csemegeárúk csak

Stefankó János kereskedésében Ózdon

kaphatók a legjobb és legtisztább minőségben, hol nagy választékban vannak kávék, rizsek s minden a háztartásban előforduló cikkek, továbbá sajtok, heringek, felvágottak, konzervek stb.

Kiadó lakás Ózdon

január hó 1-jétől kezdődőleg, mely áll három szoba, egy előszoba, konyha, kamara stb. mellékhelyiségekből. Címe megtudható és esetleg értekezni lehet a lap kiadóhivatalában.

HIRDETÉSEK
felvételnek
a kiadóhivatalban.

1355. sz.

1906. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a sajtószentpéteri kir. járásbíróságnak 1906. évi V. 417/1. számú végzése következtében Suszták Antal ügyvéd javára Kuna Ferenc és neje ellen 223 K 70 fillér s jár. erejéig 1906. évi június hó 20-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 705 K-ra becsült következő ingóságok, u. m.: butorok, dunna, vánkások, szekér és lovak nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a fenti kir. járásbíróság 1906. évi V. 417/5. számú végzése folytán 223 K 70 fillér tökékevetelés és jár. erejéig Sajtóvárványban leendő megtartására 1907. évi január hó 28-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elérveendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szentpéter, 1907. január hó 12-ik n.

Kollárik Béla
kir. bir. végrehajtó.

A legfinomabb vásznak gyári árban. Művirágok, sirkoszorúk.

Finom pénzerszőnyegek, szivartárcák, ridikül és egyéb bőrárúk.